

חיים חדשים

סיפורו מעורר ההשראה של **רום ניר** מגדרה, שזכה להשתלת כליה מאדם זר לחלוטין - לאחר שנים רבות של טיפולים קשים, אך עם הרבה אופטימיות. הרגע שבו השתנו חייהם של משפחתו מן הקצה אל הקצה, רגעי התקווה וההתמודדות. ראיון מרגש

המציל נפש אחת

**גדרתון מביא לכם סיפור אמיתי על
גבורה, מלחמה, תרומה של כליה
מאדם זר לחלוטין - על אמא שעברה
תהליך מטורף עם בנה במשך 22
שנים - וסוף טוב ומרגש. בסיפור של
רום ניר ואמו הדר יש כל כך הרבה
השראה וסערת רגשות, שלא תוכלו
להפסיק לקרוא לרגע. הכינו את
הממחטות - וצאו לדרך**

מאת: עודד ביגר

הדר אלמגור ניר מגדרה חוגגת בימים אלה את הדבר לו ייחלה שנים עבור בנה רום (22), שנולד עם תסמונת נדירה ונזקק להשתלת כליה. כעת, אחרי שנים רבות של דיאליזות וניתוחים, הבשורה הטובה הגיעה: לאחר שכבר עבר שלושה ניתוחי לב פתוח ותשעה צינתורים, הגיע תורם אלמוני - שהציל את חייו. האמא החזקה מספרת בדרך מרגשת על התהליך המדהים שעברה עם בנה היקר - בתקווה לחיים טובים יותר. הבית שהפך לבית חולים, הלילות הקשים והשמחות הקטנות. הצצה נדירה להתמודדות לא פשוטה עם מה שהחיים זימנו לה, לפרטי פרטים.

"בן שמונה חודשים הוא כבר עבר את הצנתור הראשון שלו. בלילה. הוא פתאום נעמד במיטה והתחיל לצחוק. בגיל שנה ועשרה חודשים, כמה שבועות אחרי ניתוח הלב הפתוח הראשון שעבר, צילמתי אותו על המרפסת בבית שלנו בכפר סבא. הילד הכי מאושר בעולם. הכל קטן עליו. אחר כך באו עוד המון צנתורים וניתוחים והילד הזה הפך עם הזמן לנער ואחר כך לגבר צעיר שבין כל גזרות הגורל שנחתו עליו הוא נשאר אופטימי, מוקף חברים טובים ואוהבים, לומד, מגשים חלומות, חובק חברה, נוסע לחו"ל, כובש יעדים. אין לי מושג איך הוא עושה את זה. אבל מחומרים כאלו עשויים גיבורים. למרות שהוא מאוד רצה הוא לא הלך לצבא. החיידק האלים בדיוק הרים את הראש והפך אותו ללוחם אמיתי במלחמה של החיים" מספרת הדר וממשיכה: "הגיבור הפרטי שלי נולד עם תסמונת נדירה שבעקבותיה הוא עבר עד גיל 19 תשעה צנתורים ושני ניתוחי לב פתוח. בגיל 19 תקף אותו חיידק אלים שבעקבותיו הגיע ניתוח

"בשנה וחצי האחרונות הכליות נעלמו לגמרי. התפוררו. פגו. רום אפילו לא עשה פיפי. שנה וחצי הבחור לא השתין. כל הזמן הזה, כולו, רום לא מתלונן, לא נשבר, רק חושב איך הוא יכול להביט קדימה ולהוציא את הטוב ביותר מהתקופה הזו. עם המון אופטימיות הוא האמין תמיד שהיא תחלוף. שיבוא יום, שיבוא הטלפון המיוחל. שנתיים וחצי מתחילת המסע הקשה הזה הטלפון הגיע. צוות מדהים, מסור ואוהב מבית החולים תל השומר שבראשו עומד פרופסור איתן מור, ליווה אותנו במהלך החודשים האחרונים והפך את כל זה לאפשרי בעזרת עמותת 'מתנת חיים' שהקים הרב הבר ז"ל שנפטר במהלך משבר הקורונה וכעת, הרבנית הבר ממשיכה את דרכו ודואגת לשדך בין מלאכים שרוצים לתרום כליה כדי להציל חיים לבין אנשים כמו רום, שהשמיים נפלו עליהם יום אחד עם הבשורה שהכליות שלהם חולות.

"פתאום באמצע החיים נולד לרום אח. איש שמעולם לא פגש, התאים לו מבחינה מושלמת ותרם לו כליה. חיים ביננו מלאכים. שני אנשים שמעולם לא נפגשו מחוברים מעכשיו לנצח בזכות כליה אחת שכל כך חיכינו לה.

"כבר 22 וחצי שנים שהגיבור הפרטי שלי מלמד אותי שיעורים גדולים על אופטימיות, על פרופורציות, על מה באמת חשוב בחיים, על חמלה, על אהבה. עכשיו, הוא חולם להעביר את זה הלאה. לעזור לאחרים. זכיתי שאני אימא של הבחור הנדיר הזה. הוא אמר לי השבוע שהוא לא יכול לתרום איברים אבל אין לו ספק שהוא יחזיר לעולם בגדול. יעביר את זה הלאה. זה הילד שלי. השראה".

שאלנו את הדר מספר שאלות לגבי המקרה הנדיר של בנה ועל התורם: "התורם הוא שאול בער, איש מדהים, מדהים. איש דתי מבית שמש, במקור מדרום אפריקה, שחלם הרבה זמן לתרום כליה. הם משפחה מדהימה. הם ממש הפכו להיות חלק מהמשפחה שלנו".

איך רום מרגיש? כמה זמן הוא צריך לחכות כדי לדעת שהכל טוב ולחזור לשגרת חייו?

"רום חייב להיות 3 חודשים בבית בלי לצאת כיוון שהמערכת החיסונית מוחלשת בכוונה על מנת שהגוף לא ידחה את הכליה. הוא צריך לקחת ערימות רציניות של כדורים ולהיות כמה פעמים בשבוע בבדיקות בתל השומר, אבל הכל שווה הוא לא צריך לעשות דיאליזה. לעולם לא יהיו לי מספיק מילים כדי להודות לצוות המדהים של תל השומר ובראשו פרופסור איתן מור, על הנחישות, המקצועיות, האהבה והחום הרבים ולעולם לא יהיו לי מספיק חיבוקים לתת לשאול, התורם שלנו ולמשפחה הנדירה שלו שבזכותם רום יוכל להגשים את כל החלומות שלו וגם חלום אחד קטן, לשתות אייס קפה ארומה גדול".

איך לדעתך קורה שבנאדם זר, מחליט לתרום כליה, חלק מגופו לאדם שאינו מכיר ומה דעתך על זה?

"אני עדיין לא מעכלת שאדם זר שלא הכיר את רום עשה כזה מעשה. הוא טוען שהוא לא גיבור אבל בשבילנו הוא מלאך ואנחנו נהיה אסירי תודה לעולמים על מה שהוא עשה. הוא איש דתי ואני מאמינה שחלק מזה שייך

רום ושאול בער התורם

לב פתוח מספר שלוש ואז עוד ניתוח לב פתוח חירום. כמעט איבדנו אותו שם.

"אחרי כל זה התברר שהחידק פגע פגיעה אנושה בכליות ובתוך כמה חודשים רום כבר עבר ניתוח לצורך החדרת צינורית אל הבטן, אז החלה תקופה שנמשכה שנה במהלכה הוא עבר בכל יום דיאליזה בטנית.

"הבית הפך לבית חולים עם ארגוני תרופות ומכשיר אימתני ליד המיטה שלו שקראנו לו בחביבה 'ליזה' אותו הוא גם לקח לאמסטרדם כשהוא עושה בכל יום 8 שעות דיאליזה במלון אבל לא מוותר על כל ההנאות והחויות עם מאי, החברה הצמודה שלו. ואז, הכל הסתבך שוב כשהרופאים הבינו ש'ליזה' עושה לרום יותר נזק מתועלת ושוב ניתוח כדי לחבר פיסטולה שמאפשרת לרום לעבור דיאליזה 'רגילה' ושוב שנה בהרצפלה. שלוש פעמים בשבוע, מחובר לדיאליזה.

"כל אותו הזמן הוא לא מוותר על לימודי מנהל עסקים עם צוות מרצים שעוטף אותו במרכז האקדמי פרס ברחובות ועם ירדן אחד. חבר ילדות שעוטף אותו באהבה ומשלים עבורו חומר כשהוא לא יכול להגיע לשיעור. במהלך השנתיים האלו רום מוגבל בנוזלים. מוותר לגמרי על שתייה עם החבר'ה ביציאות, מחשב כל דבר נוחלי שהוא מכניס לגוף (גם גלידה, גם מעדן חלב).

לאמונה. שאול הגיע אלינו דרך עמותת מתנת חיים של הרב הבר ז"ל שנפטר מקורונה. אחרי מותו אשתו רחל לקחה על עצמה לנהל את העמותה. ביום חמישי שלפני הניתוח היא התקשרה לרום לאחל לו בהצלחה והדליקה נרות והתפללה עבורו."

מה רום הכי מחכה לעשות כשיגמר התהליך?

"רום לומד מנהל עסקים כבר שנה שלישית. הכי מתחשק לו לטייל בעולם. לנסוע, לחוות. אבל הוא גם נהנה מהכאן ועכשיו. מהעובדה שהוא יכול לשתות בלי הגבלה מהעובדה שהוא לא צריך ללכת דיאליזה 3 פעמים בשבוע."

איך את מרגישה היום? זה הבן שלך ואני בטוחה שחווית הכל בדיוק כמוהו ואפילו יותר.

"אני מרגישה כאילו נולד לי ילד. בחדר ההמתנה לניתוח הרגשתי כאילו רום נולד מחדש. הוא שמח ללכת לניתוח והיה מאושר כשהוא הסתיים. מאי חברה שלו שמלווה אותו כבר שנה אמרה שהוא לא נראה אחרי ניתוח. הוא היה כ"כ מאושר שאפילו הכאבים היו משניים. אני חיה את זה 22 שנים. אני הייתי ילדה ממש כשרום נולד ורום שינה אותי בכל כך הרבה מובנים. הוא גיבור אמיתי, מעולם לא התלונן והוא עבר כ"כ הרבה בחיים הקצרים שלו. הוא תמיד אופטימי, רואה את החצי המלאה של הכוס. חי כאן ועכשיו. ההשקפה שלו מאפשרת לי להיות אופטימית ולא לשקוע גם כשקשה."

האם יש לכם מסר לקוראים?

"המסר שלי הוא תמיד להאמין, גם כשקשה. דברים מסתדרים בסוף. ליקום יש דרך מופלאה לסדר הכל. רום אומר שהוא אמנם לא יכול לתרום פיזית אבל הוא רוצה להחזיר לעולם ואין לי ספק שהוא יעשה את זה בגדול. תודה ענקית לצוות המופלא שליווה אותנו בתל השומר ובראשו פרופסור איתן מור. וכמובן לשאול בער התורם המלאך שלנו."

התורם, שאול בער מספר, "לפני כשלושה שבועות תרמתי כליה לאדם שמעולם לא פגשתי. הרבה חברים ובני משפחה שלחו לי הודעות כדי לומר 'איזה גיבור', 'אדם לא יאומן', 'צדיק' וגם משפטים כמו 'לעולם לא יכולתי לעשות זאת' ועוד ואני חשבת: לא עשיתי כלום. כל מה שעשיתי היה לחתום על כמה טפסי הסכמה, להגיש לחבורה בדיקות רפואיות ולא להצליח לומר 'לא' בשום שלב בתהליך. כל מה שהייתי צריך לעשות בבית החולים היה לשכב ולתת לדברים לקרות."

"לא היו מעורבים גיבורים קלאסיים, מעולם לא הייתי צריך להצטייד בבניין בוער כדי להציל ילד לכוד, מעולם לא נאלצתי להתמודד עם מישהו ממסלול הרכבת המתקרבת. פשוט עשיתי דברים פשוטים ופרוזאיים והיה לי האומץ להמשיך גם כשפחדתי. ומכאן ניצלו חיים. אני לא רוצה שהדבר יתגלה כגנאי צנוע. אני לא צריך שבחים או הערצה של אף אחד. אני בוחר רק לפרסם את הסיפור שלי כי אני מקווה שזה יעזור אחרים להיות גיבורים בעצמם. לא לכל אחד יש את היכולת להפוך לתורם כליה, אך לכל אחד בדרכו יש את

ההזדמנות לחולל שינוי בעולם."

הדר מסכמת את הכתבה בפוסט מרגש שכתבה ביום שישי האחרון: "לפנות בוקר יום שישי. לא יכולה לישון. בחמש אחר הצהריים הייתה אמורה להיות לו דיאליזה, הייתי אמורה להכין לו תיק עם האוכל שהוא אוהב, חטיף וחביב לדרך. אבל שאול המדהים תרם לו כליה והיום בחמש, יום שישי הראשון מזה שנתיים שהוא לא צריך לעשות בו דיאליזה. מי יכול לישון עם התרגשות כזו? תחבקו את החיים, תעריכו כל רגע של בריאות. החיים הם מתנה."